

478

1786. Ἐπιστολή, ἀπὸ 9 Ἰαν., τοῦ καπουκεχαγιᾶ τῆς Σύρου Μπ. Λαπιέρα, πρὸς τοὺς προεστοὺς τῆς Σύρου; ἐπὶ περιπτώσεως «προτιμήσεως» ἐπὶ πωλήσεως ἀκινήτου ἐν Σύρῳ, ἐν 328, σ. 57–58.

«... Ἐστὼν καὶ ὁ καπτὰν Α.Σ. νὰ ἀγόρασεν ἓνα χωράφι στὴν Βάρη τοῦ σιῶρ Α. τοῦ Α., τὸ ὁποῖο νὰ εἶναι κοντὰ στὸ ἐδικόν μου καὶ ἡξεύροντας ἐγὼ ὅπως κατὰ τὸ κανόνι πρέπει νὰ τὸ πάρουν οἱ πρόσσιμοι καὶ ὁ νοικοκύρις ὅπου διὰ τὸ παρὸν τὸ ὁρίζει, θέλει μὲ καλὴ του καρδιὰ νὰ μοῦ τὸ δώκῃ διὰ χάρες ὅπου γνωρίζει ἀπὸ λόγου μου, δὲν ἐθέλησα νὰ μεταχειριστοῦμε μὲ καμμιὰ μαργιολιά, καθὼς πολλὰς φορὲς ἀκλούθησαν, μόνο θέλω μὲ τὴν ἀλήθεια. Λοιπὸν ἐγὼ ἐμποροῦσα νὰ τὸ λάβω προστακτικὰ καὶ ἀπ' τὴν ἀφεντιάδες, μὰ μήτε ἐκεῖνο δὲν τὸ ἐθέλησα. Γιὰ τὸ παρὸν μόνο τὸ ζητῶ ἀπὸ λόγου σας μὲ τισπένσα ἐδικῆς σας σετενσιάδα, νὰ σημειώῃ καθὼς τυχαίνει ὅπως γιὰ δούλεψες ὅπου ἔχω τῆς κοινότης καὶ τῶν ἀφεντιάδῳ. Ἄν μὲ ὀπλιγάρετε νὰ δώκω καὶ τίποτις τῶν φτωχῶν, εἶμαι ὅτοιμος. Ὅμως ἡ πουλησιὰ ἀπάνω μου νὰ εἶναι φανερὴ ὅσο τὸ ἀγόρασε ὁ... Α. καὶ σετενσιάδα μὲ τὴν ὑπογραφή σας τῶν Προεστῶν. Ἐὰν καὶ κανένας πρόσσιμος σηκωθῇ νὰ τὸ γυρέψῃ, μὲ τὴν φρονιμάδα σας ἐμπορεῖτε νὰ τοὺς δώκετε τὴν ἀπόκρισι ὅπου τοὺς τυχαίνει...».

479

1786(?)— Κανονισμὸς συντεχνίας διφθερουργῶν Κοζάνης, μνημ. ἐν 96, σ. 492. Πρβλ. κατωτέρω ἀριθ. 486.

(Σέβας πρὸς τοὺς ἀρχιτεχνίτας — Μερισμὸς τοῦ εἰσαγωμένου πράγματος εἰς πάντας ἐξ ἴσου — Ὁ ἀπολυόμενος μαθητὴς ὀφείλει χορηγεῖν τῇ συντεχνίᾳ χρηματικὸν τι ποσόν, λαμβάνων τὴν ἀδειαν τοῦ ἐργάζεσθαι — Ὁ στιχιζόμενος μαθητὴς τῇ ἀδείᾳ τοῦ ἀρχιτεχνίτου, λαμβάνει ἀκέραιον τὸν μισθόν· ἄνευ δὲ τῆς ἀδείας, ἀπόλλυσιν αὐτόν — Ὁ πρὸ τοῦ ἔτους ἀπερχόμενος, ἄνευ εὐλόγου αἰτίας, ἀπόλλυσι τὸν ἐτήσιον μισθόν — Ἀρχιτεχνίτης, δεχόμενος τοιοῦτον μαθητὴν, ἐν ἀγνοίᾳ τῶν λοιπῶν, τιμωρεῖται — Ὁ βουλόμενος μαθητεῦσαι δι' ἰδίας τροφῆς, ἐργάζεται ἐπὶ ἔτος ἀμισθί, τὸ δὲ δεύτερον μισθοῦται — Μαθητὴς τρεφόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρχιτεχνίτου, ἐργάζεται ἐπὶ τριετίαν ἀμισθί, τὸ δὲ τέταρτον μισθοῦται).

480

1787. «Συλλογὴ πάντων τῶν ἱερῶν καὶ θείων Κανόνων, τῶν τε ἁγίων Ἀποστόλων καὶ οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἅμα δὲ καὶ τοπικῶν, σὺν τούτοις καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων Πατέρων, τῶν κατ' ἰδίαν ὁροθετησάντων καὶ ὑπὸ Συνόδων οἰκουμενικῶν ἢ τοπικῶν θεωρηθέντων... Ἐνετίησιν...».

Πρβλ. 462, σ. 95 ἐπ.

Ἐν τῷ προοιμίῳ γράφει ὁ ἱερομ. Ἀγάπιος: «... ἀπατάσθαι πολλοὺς ὑπὸ πολλῶν καὶ διαφορῶν χειρογράφων τινῶν Κανονικῶν, μύθους ὀθνεῖους μᾶλλον ἢ κανόνας θείους ἐχόντων».

